rima instanţă: Judecătoria Criuleni (sediul Central) (jud. Cimbir Nadejda,)
Dosarul nr. 2r-837/26
(2-26024275-02-2r-28042026)

D E C I Z I E

26 octombrie 2026 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru în componenţa:

Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov

Judecătorii Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

examinând, fără citarea părţilor, recursul declarat de recurentul Chiriac Igor, împotriva încheierii Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 9 aprilie 2026, prin care s-a refuzat confirmarea tranzacției de împăcare , în cauza civilă la cererea înaintată de Chiriac Igor împotriva lui Papuc Nicolae cu privire la confirmarea tranzacției de împăcare, eliberarea titlului de executare silită și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

Poziţia instanţei de fond:

1. La 27 februarie 2026, Chiriac Igor a depus în instanța de judecată o cerere împotriva lui Papuc Nicolae cu privire la confirmarea tranzacției de împăcare, eliberarea titlului de executare silită și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a indicat că în rezultatul medierii la 22 ianuarie 2026, între el și Papuc Nicolae a fost semnată o tranzacție în vederea medierii conflictului apărut între părți în legătură cu neachitarea datoriei restante în sumă de 216000 euro.

Totodată, a indicat că prin tranzacția sus menționată au fost soluționate toate pretențiile dintre părți.

Așa dar, conform Capitolului 4 „Dispoziții finale” ale Tranzacției, părților li s-a adus la cunoștință faptul că, în conformitate cu prevederile legii cu privire la mediere a Republicii Moldova, în cazul neexecutării de către una dintre părți a obligațiilor asumate prin acordul de împăcare, cealaltă parte este în drept să se adreseze în instanță cu o cerere prin care va solicita executarea silită în modul prevăzut de legislație. Prezentul acord de împăcare este executoriu, în condițiile legii civile, de la data semnării.

Debitorul nu a executat nici parțial obligațiunile de plată conform tranzacției încheiată la data de 22 ianuarie 2026.

Astfel, ca urmare a neexecutării obligațiunilor tranzacției de către Papuc Nicolae, a apărut temeiul Legal al aplicării procedurii Capitolul XLV şi prevederilor art. 487

– 490 din Codul de procedură civilă.
În urma celor expuse, Chiriac Igor a solicitat: (i) confirmarea tranzacției din 22 ianuarie 2026, (ii) eliberarea titlului de executare silită privind încasarea de la Papuc Nicolae (*****), în beneficiul lui Chiriac Igor (*****), a sumei datoriei restante în mărime de *****la data achitării, conform cursului BNM, ca urmare a neexecutării obligației corelative ce revine debitorului, potrivit tranzacției nr. ***** încasarea taxei de timbru de la Papuc Nicolae (*****) în beneficiul lui Chiriac Igor (*****)
În adresa debitorului Papuc Nicolae la 12 martie 2026 a fost expediată încheierea judecătorului Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 12 martie 2026, precum și copia cererii de confirmare a tranzacției și ale materialelor anexate, prin care i s-a acordat un termen de pînă la 31 martie 2026 pentru prezentarea referinței pe marginea cererii. Conform avizului de recepție anexat, debitorul Papuc Nicolae a recepționat materialele expediate la 19 martie 2026, însă o referință pe marginea cererii nu a prezentat.
Prin încheierea Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 9 aprilie 2026 s-a refuzat în confirmarea tranzacției de împăcare nr. ***** încheiată la data de 22 ianuarie 2026, între Chiriac Igor și Papuc Nicolae și eliberarea titlului executoriu, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Solicitarea recurentului:

2. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 17 aprilie 2026 prin prin intermediul oficiului poștal, recurentul Chiriac Igor, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 9 aprilie 2026, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu emiterea unei decizii prin care să fie admisă tranzacția de mediere.

Argumentele părţilor:

3. În motivarea recursului s-a indicat, că nu este de acord cu încheierea instanței de fond, o consideră ca fiind nelegitimă, lipsită de suport juridic și bazată pe argumente nefondate.
4. Indică faptul că, după neexecutarea de către intimat a obligației de plată, recurentul a sesizat Judecătoria Criuleni cu cerere de confirmare a tranzacției şi eliberare a titlului executoriu. Debitorului i-a fost comunicată cererea şi i s-a acordat termen pentru prezentarea referinței, însă acesta nu a depus nicio opoziție, nicio referință şi nu a contestat validitatea ori conținutul tranzacţiei.
5. Cu toate acestea, prin încheierea din 09 aprilie 2026, instanța de fond a refuzat confirmarea tranzacției, reținând, în esență, că suma de 216000 euro nu ar fi suficient de clară sau determinată prin raportare la actele juridice anterioare, că instanța nu ar putea reda în dispozitiv o obligație de încasare

integrală imediată deoarece tranzacția prevede plata în rate şi că solicitarea privind taxa de timbru ar fi neîntemeiată.

6. Relatează că, procedura prevăzută de art. 487-490 CPC nu transformă instanța într-un organ de reconstituire contabilă a raporturilor juridice anterioare dintre părți. Rolul judecătorului este de a verifica dacă tranzacția: (i) a fost încheiată în condițiile legii, (ii) nu contravine normelor imperative, ordinii publice ori bunelor moravuri și (iii) nu încalcă drepturile altor persoane sau interesele societății ori ale statului.
7. Subliniază că, instanța nu a constatat nicio încălcare a normelor imperative, nici existența vreunui viciu de consimțământ, nici atingerea adusă drepturilor unor terți, nici caracterul ilicit sau imoral al clauzelor. În locul acestui control de legalitate, instanța a intrat în analiza fondului raporturilor obligaționale preexistente, cerând practic justificarea matematică a soldului recunoscut de debitor şi reevaluând înscrisurile anterioare medierii.
8. Evidențiază că potrivit art. 488 alin. (2) Cod de procedură civilă, lista actelor ce urmează a fi anexate la cererea de confirmare a tranzacţiei este una expresă şi exhaustivă, legiuitorul neprevăzând obligația anexării documentelor care au stat la baza raporturilor juridice materiale dintre părți. În lipsa unei prevederi legale exprese, instanța nu poate institui obligații suplimentare în sarcina creditorului.
9. Mai mult că, deşi legea nu impune o asemenea obligație, creditorul a prezentat suplimentar anumite acte, fără ca acest fapt să poată suplini lipsa unei analize juridice corespunzătoare din partea instanței de fond. Totodată, instanța de fond la pct. 42 din încheierea contestată a invocat în mod formal dispozițiile art. 489 alin. (3) lit. a) Cod de procedură civilă, fără a identifica în mod concret vreunul dintre temeiurile legale care ar justifica refuzul confirmării tranzacției.
10. Apreciază că instanța de judecată a neglijat prevederile legale și a invocat argumente nefondate pentru a refuza cererea de confirmare a tranzacției și eliberarea titlului executoriu.
11. Consideră că refuzarea confirmării tranzacției de împăcare prin mediere și încasării datoriei, precum și compensării cheltuielilor de judecată, afectează grav accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.
12. Evidențiază că menținerea în vigoare a încheierii Criuleni (sediul Central) din 09 aprilie 2026 va leza grav dreptul la un proces echitabil garantat de art. 20 din Constituția RM, art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art. 14 din Pactul Internațional cu privire la drepturile civile și politice.
13. Prin urmare, solicită admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu emiterea unei decizii prin care să fie admisă tranzacția de mediere.

14. Potrivit fișei de repartizare a dosarului, cauza a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, judecătorului Ana Panov în mod automat-aleatoriu la 28 aprilie 2026 .
15. Intimatul Papuc Nicolae, deși a fost informat despre examinarea recursului, nu a prezentat referință la acesta și nu și-au expus poziția vis-a-vis de problema dedusă judecății.

16. Aprecierea instanţei de recurs:

17. Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul consideră recursul drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.
18. În conformitate cu prevederile articolelor 423, 424 alin. (1) şi 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.
19. În conformitate cu prevederile art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii, recurenta respectând acest termen.
20. În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.
21. Din suportul probatoriu prezent la materialele cauzei, Colegiul reține că la 27 februarie 2026, Chiriac Igor a depus în instanța de judecată o cerere împotriva lui Papuc Nicolae cu privire la confirmarea tranzacției de împăcare, eliberarea titlului de executare silită și compensarea cheltuielilor de judecată.
22. Iar prin încheierea Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 9 aprilie 2026 s-a refuzat în confirmarea tranzacției de împăcare nr. ***** încheiată la data de 22 ianuarie 2026, între Chiriac Igor și Papuc Nicolae și eliberarea titlului executoriu, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.
23. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 17 aprilie 2026 prin intermediul oficiului poștal, recurentul Chiriac Igor, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 9 aprilie 2026, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu emiterea unei decizii prin care să fie admisă tranzacția de mediere.
24. Verificând legalitatea şi temeinicia încheierii instanţei ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererea de recurs şi materialul probator,

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că soluţia instanţei de fond privind refuzul cererii privind confirmarea tranzacției de împăcare prin mediere, este una corectă, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator şi interpretarea justă a normelor de drept material.

25. Cadrul legal relevant speței sunt prevederile art. 1917 alin. (1) din Codul civil, tranzacţia este contractul prin care părţile previn un proces ce poate să înceapă, termină un proces început sau rezolvă dificultăţile ce apar în procesul executării unei hotărîri judecătoreşti. Potrivit alin.(2) al aceluiași articol, pentru încheierea tranzacţiei se cere capacitatea necesară de a dispune de obiectul tranzacţiei. Iar potrivit alin.(3), tranzacţia poate stipula o penalitate pentru cel care omite să o execute.
26. Conform prevederilor art. 1919 alin. (1) din Codul civil, tranzacția este judiciară dacă a fost confirmată de către instanţa de judecată sau arbitrală competentă, conform normelor de procedură aplicabile. Dispoziţiile legale privind executarea silită a hotărîrilor arbitrale rămîn aplicabile. Alin.(2) prevede că tranzacţia este extrajudiciară dacă prin ea părţile au prevenit un proces ce putea să înceapă sau, deşi tranzacţionează asupra unui proces în desfăşurare, nu o prezintă instanţei de judecată sau arbitrale competente pentru confirmare. După confirmare în modul corespunzător, tranzacţia extrajudiciară devine tranzacţie judiciară. Potrivit alin.(3) contractul de tranzacţie extrajudiciară se încheie în scris. Iar potrivit alin.(4) în lipsă de dispoziţie contrară, dispoziţiile prezentului capitol se aplică atît tranzacţiei judiciare, cît şi tranzacţiei extrajudiciare.
27. Conform prevederilor art. 1920 alin. (1)-(5) din Codul civil, privitor la efectul tranzacţiei:
    (1) Tranzacţia are între părţi autoritatea lucrului judecat.
    (2) Tranzacţia extrajudiciară nu este susceptibilă de executare silită decît după:
        a) admiterea acţiunii de executare silită a obligaţiei rezultate din tranzacţie de către instanţa competentă, la cererea părţii la tranzacţie;
        b) confirmarea ei de către instanţa competentă, conform capitolului XLV din Codul de procedură civilă, la cererea părţii la procesul de mediere;
        c) învestirea ei cu formulă executorie de către notar. Notarul va învesti tranzacţia cu formulă executorie, la cererea tuturor părţilor la tranzacţia încheiată, în cadrul procesului de mediere sau în afara procesului de mediere.

(3) Partea la tranzacţia extrajudiciară poate invoca tranzacţia extrajudiciară pe cale de excepţie fără a cere confirmarea ei.

(4) Dacă o parte are dreptul la rezoluţiunea tranzacţiei judiciare pentru neexecutarea obligaţiilor care rezultă din ea, rezoluţiunea nu se poate declara prin notificare unilaterală.

(5) Instanţa de judecată căreia i s-a cerut pronunţarea rezoluţiunii tranzacţiei judiciare este în drept să nu admită acţiunea dacă partea îndreptăţită poate să evite consecinţele neexecutării tranzacţiei prin obţinerea executării ei silite sau prin obţinerea de despăgubiri.

28. Conform prevederilor art. 487 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererea de confirmare a tranzacţiei, prin care părţile previn un proces civil, şi de eliberare a titlului de executare silită se depune în scris de către partea procesului de mediere sau reprezentantul legal al acesteia la instanţa judecătorească de la domiciliul sau de la sediul pîrîtului. Alin.(2) prevede că tranzacţiile încheiate în litigiile civile şi comerciale cu element de extraneitate se confirmă în condiţiile prezentului capitol dacă examinarea litigiului soluţionat prin tranzacţie este de competenţa instanţelor judecătoreşti ale Republicii Moldova şi executarea tranzacţiei, în tot sau în parte, urmează a fi efectuată pe teritoriul Republicii Moldova. Iar potrivit alin.(3), prezentul capitol se aplică în mod corespunzător şi procedurii de confirmare a tranzacţiilor încheiate nemijlocit de către părţi pentru a preveni un proces ce poate să înceapă.

29. Conform prevederilor art. 488 alin.(1)-(3) din Codul de procedură civilă (în vigoare la momentul depunerii cererii), privitor la conţinutul cererii de confirmare a tranzacţiei prin care părţile previn un proces civil şi de eliberare a titlului de executare silită:

(1) În cererea de confirmare a tranzacţiei prin care părţile previn un proces civil şi de eliberare a titlului de executare silită se indică:

a) instanţa căreia îi este adresată cererea;

b) numele şi prenumele mediatorului care a mediat litigiul;

c) numele şi prenumele sau denumirea părţilor procesului de mediere, domiciliul sau sediul acestora, numerele de telefon/fax, adresa electronică şi alte date de contact;

d) data încheierii tranzacţiei;

e) solicitarea părţii interesate de a se confirma tranzacţia şi de a i se elibera titlul de executare silită a tranzacţiei;

f) după caz, datele de contact ale reprezentantului legal al reclamantului.

(2) La cererea de confirmare a tranzacţiei prin care părţile previn un proces civil şi de eliberare a titlului de executare silită se anexează:

a) tranzacţia în original;
b) convenţia de mediere, dacă o astfel de convenţie a fost încheiată;
c) copia de pe procesul-verbal privind încetarea procesului de mediere;
d) după caz, actele ce atestă executarea parţială a tranzacţiei;
e) dovada de plată a taxei de stat şi a taxei de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr.213/2023.

(3) Dacă cererea a fost depusă cu încălcarea prevederilor prezentului articol, acesteia nu i se dă curs, în conformitate cu art.171.

30. Conform prevederilor art.489 Cod de procedură civilă, privind examinarea cererii de confirmare a tranzacţiei prin care părţile previn un proces civil:
(1) Cererea de confirmare a tranzacţiei prin care părţile previn un proces civil se examinează în regim de urgenţă, în termen de 15 zile lucrătoare de la data depunerii, fără citarea părţilor. Instanţa trimite părţii care se opune executării benevole a tranzacţiei copiile de pe cererea de confirmare a tranzacţiei şi de pe materialele anexate, stabilind un termen pentru prezentarea referinţei.
(2) Dacă instanţa consideră necesar, aceasta convoacă părţile interesate pentru audieri, înştiinţîndu-le despre data, ora şi locul şedinţei, fără întocmirea procesului-verbal.
(3) Judecătorul refuză confirmarea tranzacţiei dacă aceasta:
a) contravine legii ori încalcă drepturile, libertăţile şi interesele legitime ale persoanei, interesele societăţii sau ale statului;
b) a fost încheiată cu încălcarea prevederilor Legii cu privire la mediere.
31. Conform prevederilor art. 25 alin. (1) din Legea cu privire la mediere, pot fi supuse medierii litigiile civile cu privire la drepturile şi obligaţiile care sânt sau pot face obiect de examinare în instanţa de judecată sau arbitraj şi de care părţile pot dispune liber prin tranzacţie, în condiţiile legii.
32. Conform prevederilor art. 32 alin. (1), (2) din Legea cu privire la mediere, tranzacția este acordul încheiat de părți și contrasemnat de mediator, ca urmare a procesului de mediere, prin care părțile consimt asupra soluționării amiabile a unui litigiu. Tranzacția trebuie să corespundă condițiilor de valabilitate prevăzute de prezenta lege, Codul civil și de alte acte legislative.
33. Raportând la caz prevederile legale sus menționate, Colegiul atestă că instanța de fond just a refuzat în confirmarea tranzacției de împăcare nr. ***** încheiată la data de 22 ianuarie 2026, între Chiriac Igor și Papuc Nicolae și eliberarea titlului executoriu, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

34. Colegiul reține că, la 22 ianuarie 2026, Chiriac Igor și Papuc Nicolae au semnat tranzacția de împăcare nr. *****, având ca obiect soluționarea conflictului dintre (creditor) Chiriac Igor și (debitor) Papuc Nicolae în ceea ce privește achitarea datoriei restante în sumă de *****(împrumutător Chiriac Igor și împrumutat Papuc Nicolae); recipisa din data de *****n sumă de *****(împrumutător Chiriac Igor și împrumutat Papuc Nicolae); contractului de împrumut nr. ***** autentificat de notar Sandu Iulia, în sumă de 59000 euro (împrumutător Chiriac Igor și împrumutat Papuc Nicolae); ***** (împrumutător Chiriac Igor şi împrumutat Papuc Nicolae), contractului de împrumut F/nr. din data 27 martie 2025 în sumă de 4*****).
35. La fel, conform pct. 3.2 al tranzacției, Partea 1 (Chiriac Igor) s-a obligat să nu calculeze sau să solicite dobândă legală de întârziere conform art. 942 Cod civil, până la momentul semnării prezentei tranzacții. Partea 2 (Papuc Nicolae) a recunoscut datoria restantă în baza contractelor menționate în pct. 2 în sumă de 216000 euro faţă de Chiriac Igor, *****, cu domiciliu în mun. Chişinău, com. Grătieşti, RM
36. Potrivit pct. 3.3 al tranzacției în caz de neachitare de către Papuc Nicolae, în termenii stabiliți, conform p. 3.2. din prezenta tranzacție, adică a unei rate neachitate, restul ratelor se consideră scadente și Chiriac Igor își rezervă dreptul de a se adresa în instanța de judecată și de a solicita confirmarea tranzacției şi eliberarea titlului executoriu privind încasarea silită a datoriei totale de la Papuc Nicolae, în beneficiul Chiriac Igor, în conformitate cu legea cu privire la mediere nr. 137 din 3 iulie 2015 şi a art. 487- 490 Codului de procedură civilă.
37. În același timp, în tranzacția de împăcare nr. ***** din 22 ianuarie 2026 se face trimitere la mai multe raporturi juridice de împrumut, însă fără a fi reflectate în mod clar sumele efectiv achitate de debitor și modul de formare a soldului pretins. Or, suma indicată în tranzacție nu corespunde totalului sumelor rezultate din contractele și recipisele menționate, ceea ce generează incertitudine asupra întinderii obligației asumate.
38. Plus la acesta, certitudinea sumei pretinse nu este demonstrată, în lipsa unei delimitări clare între sumele acordate, eventualele rambursări parțiale și alte plăți efectuate, cu atât mai mult cu cât recipisele și contractele de împrumut anexate conțin însemnări referitoare la eventuale rambursări, care nu au fost valorificate și reflectate în mod corespunzător în conținutul tranzacției, fapt ce împiedică judecătorul să verifice caracterul determinat și determinabil al obligației asumate.
39. Colegiul apreciază că această deficiență nu poate fi calificată drept o simplă eroare materială lipsită de consecințe juridice. Or, pct. 3.2 face parte integrantă din tranzacția de împăcare și are ca obiect modificarea

raporturilor juridice existente între părți, iar conținutul unei asemenea clauze trebuie să fie suficient de clar, determinat și susceptibil de executare.

40. Or, potrivit pct. 3.2 din tranzacție, părțile au convenit asupra obligației debitorului de a achita suma de 216000 euro în 72 rate, în condițiile și termenele expres stabilite, iar nu asupra unei obligații de plată integrală imediată.
41. În acest context, este relevant faptul că, potrivit art. 32 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la mediere, tranzacția constituie acordul încheiat de părți și contrasemnat de mediator, ca urmare a procesului de mediere, prin care părțile consimt asupra soluționării amiabile a unui litigiu, aceasta urmând să corespundă condițiilor de valabilitate prevăzute de lege, Codul civil și alte acte legislative.
42. Totodată, potrivit art. 32 alin. (3) din Legea cu privire la mediere, nu se admite includerea în tranzacție a clauzelor care se referă la drepturi și obligații de care părțile nu pot dispune liber prin tranzacție, încalcă normele imperative ale legii, ordinea publică și bunele moravuri ori sunt în mod evident inechitabile.
43. Prin urmare, instanța sesizată cu cererea de confirmare a tranzacției nu are un rol pur formal, limitat la constatarea faptului semnării acesteia de către părți și mediator. Dimpotrivă, în temeiul art. 489 alin. (3) din Codul de procedură civilă, instanța este obligată să verifice dacă tranzacția este conformă legii și dacă nu încalcă drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanelor, interesele societății sau ale statului, precum și dacă aceasta a fost încheiată cu respectarea prevederilor Legii cu privire la mediere.
44. Or, investirea tranzacției cu caracter executoriu presupune ca obligațiile asumate prin aceasta să fie determinate sau cel puțin determinabile și să poată constitui, fără o nouă interpretare asupra voinței părților, obiect al executării silite. Instanța nu poate suplini prin interpretare sau completare voința părților și nu poate stabili ea însăși care clauze contractuale au fost avute în vedere printr-o formulare eronată sau necorespunzătoare a tranzacției.
45. În speță, neclaritățile constatate de instanța de fond nu vizează un element secundar sau lipsit de relevanță al tranzacției, ci o clauză prin care părțile au urmărit modificarea unor contracte ce constituie temeiul raportului obligațional dintre acestea. În lipsa identificării exacte a clauzelor care urmau a fi modificate, nu poate fi stabilit cu certitudine conținutul drepturilor și obligațiilor asumate de părți.
46. În acest sens, Colegiul consideră întemeiată concluzia instanței de fond că o tranzacție care conține clauze ambigue, contradictorii sau imposibil de identificat nu poate fi confirmată în vederea eliberării titlului de executare

silită, întrucât o asemenea soluție ar putea genera dificultăți obiective la etapa executării și ar transfera organului de executare sarcina de a determina conținutul obligațiilor stabilite de părți.

47. Referitor la argumentul recurentei potrivit căruia debitorul însuşi nu a contestat suma, nu a formulat opoziții şi nu a susținut că ar exista un alt sold, ceea ce întărește concluzia că suma este certă, acceptată şi opozabilă între părți, Colegiul îl apreciază ca fiind nefondat.
48. Colegiul reține că, la momentul examinării cererii de confirmare, instanța este ținută să verifice tranzacția prezentată spre confirmare în forma în care aceasta a fost încheiată și semnată de părți. O eventuală explicație ulterioară a mediatorului nu poate substitui acordul părților și nici nu poate modifica unilateral conținutul tranzacției deja semnate.
49. Or, potrivit art. 1917 alin. (1) din Codul civil, tranzacția este un contract, iar modificarea ori completarea conținutului acesteia trebuie să rezulte din voința concordantă a părților, exprimată în forma prevăzută de lege. Nota mediatorului din 4 februarie 2026 nu reprezintă, prin ea însăși, un act juridic prin care părțile au modificat sau au rectificat tranzacția nr. 870/2025.
50. Mai mult, chiar calificarea neconcordanțelor drept „eroare tehnică” nu înlătură necesitatea ca instanța să stabilească dacă, în forma prezentată spre confirmare, tranzacția corespunde cerințelor legale și poate fi executată. Instanța de recurs nu poate considera că o asemenea deficiență este lipsită de relevanță juridică, atât timp cât aceasta împiedică identificarea obiectului exact al obligațiilor asumate..
51. Or, în speță, prima instanță nu a refuzat confirmarea tranzacției pentru motivul neindicării unor date formale în cerere, ci a constatat existența unor deficiențe în conținutul tranzacției propriu-zise, care afectează determinarea drepturilor și obligațiilor asumate de părți. Prin urmare, nu este un simplu neajuns procedural susceptibil de remediere prin acordarea unui termen în temeiul art. 171 din Codul de procedură civilă.
52. De altfel, potrivit art. 489 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererea de confirmare a tranzacției se examinează în regim de urgență, fără citarea părților, instanța putând convoca părțile pentru audieri numai dacă consideră necesar, conform alin. (2) al aceluiași articol. Prin urmare, convocarea părților pentru audieri nu constituie o obligație imperativă a instanței în fiecare cauză, ci o prerogativă procesuală exercitată în funcție de necesitatea clarificării circumstanțelor cauzei.
53. În speță, materialele cauzei permiteau instanței de fond să constate neconcordanțele dintre clauzele indicate în tranzacție și conținutul contractelor anexate, fără a fi necesară audierea părților. Faptul că instanța nu a considerat necesară convocarea acestora nu poate constitui, prin el

însuși, temei pentru casarea încheierii.

54. Totodată, susținerea recurentului potrivit căreia instanța urma să emită o încheiere de nu dat curs cererii pentru ca aceasta să remedieze pretinsele erori nu poate fi primită, întrucât o asemenea abordare ar permite modificarea substanțială, după sesizarea instanței, a conținutului actului juridic a cărui confirmare se solicită. Or, instanța de judecată nu este chemată să participe la negocierea sau redactarea tranzacției și nici să stabilească, în locul părților, conținutul acordului acestora. Rolul instanței, în procedura reglementată de art. 487-490 din Codul de procedură civilă, constă în verificarea conformității tranzacției prezentate cu exigențele legale și, în cazul constatării impedimentelor prevăzute de art. 489 alin. (3), în refuzul confirmării acesteia.
55. În aceeași ordine de idei, Colegiul constată că invocarea de către recurent a principiului rolului diriguitor al instanței, consacrat de art. 9 din Codul de procedură civilă, nu poate conduce la o altă soluție. Rolul activ al instanței nu presupune substituirea părților în exercitarea drepturilor lor procesuale și materiale și nici înlăturarea, din oficiu, a unor vicii care țin de conținutul unui contract încheiat de acestea.
56. Prin urmare, instanța de fond a procedat corect atunci când a examinat tranzacția în forma prezentată și a constatat că prevederile pct. 3.2 nu permit identificarea exactă a modificărilor convenite de părți, circumstanță care împiedică confirmarea acesteia și eliberarea titlului executoriu.
57. Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului referitor la încălcarea dreptului de acces la justiție și a dreptului la un proces echitabil, garantate de art. 20 din Constituția Republicii Moldova, art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.
58. Refuzul confirmării unei tranzacții care nu întrunește condițiile legale nu echivalează cu îngrădirea accesului la justiție. Dimpotrivă, verificarea judiciară a legalității și executabilității tranzacției constituie o garanție a legalității procedurii și a protecției drepturilor și intereselor legitime ale participanților.
59. La caz, recurenta a beneficiat de acces efectiv la instanță, cererea sa fiind examinată de prima instanță, iar încheierea acesteia fiind supusă controlului judiciar în calea de atac exercitată. Faptul că rezultatul examinării nu corespunde poziției recurentei nu poate fi asimilat unei încălcări a dreptului de acces la justiție sau a dreptului la un proces echitabil.
60. Colegiul reține că accesul la justiție nu conferă părții un drept absolut de a obține confirmarea judiciară a oricărui acord prezentat instanței. Învestirea unui asemenea acord cu forță executorie este condiționată de respectarea

cerințelor legale și de existența unor obligații suficient de clare și determinabile pentru a putea fi executate.

61. Prin urmare, împrejurarea că recurentul și-a exprimat ulterior intenția de a explica sau corecta conținutul pct. 3.2 nu este suficientă pentru a înlătura impedimentul constatat de prima instanță. Eventualele erori de redactare urmează a fi remediate prin voința concordantă a părților, într-o formă juridică corespunzătoare, iar nu prin completarea de către instanță a tranzacției supuse confirmării.
62. În aceste circumstanțe, Colegiul conchide că instanța de fond în mod corect a aplicat prevederile art. 489 alin. (3) lit. a) din Codul de procedură civilă, constatând că tranzacția prezentată spre confirmare, prin caracterul său neclar și neexecutabil al clauzei prevăzute la pct. 3.2, nu întrunește condițiile necesare pentru a fi investită cu forță executorie.
63. Întrucât tranzacția nu poate fi confirmată, în mod corect a fost respinsă și solicitarea accesorie privind eliberarea titlului de executare silită. Or, eliberarea titlului executoriu presupune existența unei tranzacții susceptibile de confirmare și executare, condiție care, în speță, nu este întrunită.
64. În consecință, criticile formulate în cererea de recurs nu denotă existența unor erori de fapt sau de drept care să justifice casarea încheierii contestate, iar concluziile instanței de fond rezultă din aprecierea coroborată a materialului probator și aplicarea corectă a normelor de drept incidente.
65. În lumina celor expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru constată că încheierea Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 9 aprilie 2026 este legală și întemeiată, iar motivele invocate de Chiriac Igor în cererea de recurs nu sunt susceptibile să conducă la casarea acesteia.
66. Respingând recursul instanţa de recurs pune în evidență faptul că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6§1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale că, nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (*cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).
67. În virtutea celor expuse, Colegiul respinge, ca fiind nefondate și lipsite de pertinență, toate alegaţiile recurentului.
68. Totodată, instanţa de recurs relevă că, conform jurisprudenţei CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a

îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

69. Așadar, din argumentele relatate şi ținând cont de faptul că, încheierea primei instanţe este întemeiată şi legală, instanţa de recurs reiterează concluzia de a respinge recursul declarat şi a menţine încheierea instanței de fond.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de recurentul Chiriac Igor, ca neîntemeiat.

Se menține încheierea Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 9 aprilie 2026.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan